

seret mig, have været ganske overordentlig misfornøjede med min Administration. Det maa jeg jo søge at bære med Ro og Taalmodighed. Jeg vil kun sige, at i Modsætning til, hvad Tilfældet var i ældgamle Dage, navnlig i det gamle danske Kancellis Tid, hvor alle Sager blev afgjorte efter bestemte, formelle, skematiske Regler, har jeg altid anset det for min Pligt og Opgave at søge at trængesaa dybt ind i hver enkelt Sag som muligt for at afgøre hver enkelt Sag efter sin egen Beskaffenhed, og det har jeg i Sinde at blive ved med, selv om det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds nok saa meget kalder mig for tyrkisk Pasha, Harun-al-Raschid, Hakon Jarl og alt, hvad han ellers kan finde paa, hvilket jo ikke er saa lidt.

Formanden: Ministeren for offentlige Arbejder har Ordet.

Borgbjerg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Ministeren for offentlige Arbejder har Ordet.

Borgbjerg: Jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem kan først faa Ordet senere.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Hagsbro): I Modsætning til, hvad Tilfældet har været i de foregaaende Aar, er det ikke ret mange Bemærkninger, der ere henvendte til mig under denne Forhandling, og jeg vil derfor i Besvarelsen af dem kunne fatte mig forholdsvis kort. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgte mig i sit første Foredrag, hvor det var Meningen at lade de Lokomotiver, til hvilke der søges Bevilling paa det foreliggende Finanslovsforslag, bygge, om det var Meningen, at de skulde forfærdiges her i Landet, eller Bestillingerne skulde gaa til Udlandet, og han henviste i saa Henseende til den Forhandling om dette Spørgsmaal, som fandt Sted i Fjor. Ja, jeg kan for største Delen ogsaa henvise til denne Forhandling for saa vidt angaar mit Syn paa det omhandlede Spørgsmaal. Det er ikke forandret; der har ikke været nogen Anledning til at forandre det siden i Fjor. Resultatet vil altsaa, naar denne Bevilling gives, blive det, at Bygningen af disse Lokomotiver vil blive udbudt i

Licitation. Saaledes plejer Generaldirektoratet altid at gøre det, og jeg antager ikke, det ærede Medlem ønsker, det skal være anderledes. Det er i alt Fald ikke mindst for at imødekomme Ønsker fra dette Tings Side, at denne Praksis er bleven indslaaet og fulgt. Ved denne Licitation staaer det selvfølgelig ogsaa danske Maskinfabriker aabent at gøre Bud. Det vil være os kært, om saadanne Bud fremkomme, men vi tvivle ganske vist noget derom, thi Erfaringen har jo vist, at det ikke har været muligt i de senere Aar at faa Tilbud fra danske Firmaer paa Bygning af Lokomotiver. Tidligere have danske Firmaer forsøgt derpaa. Burmeister & Wain har for en lille Menneskealder siden, tror jeg det var, forsøgt det, Smith, Mygind & Hüttemeier har forsøgt det, „Vulcan“ ligeledes, men alle have de lidt saadanne Tab derved, at de have opgivet det. Men skulde de være komne paa andre Tanker, skal intet være os kærere end at modtage Tilbud fra dem eller andre her i Landet bestaaende Fabrikker, og hvis da disse Tilbud ere saaledes, at de blot nogenlunde — det ærede Medlem ved jo, hvad det er for en Regel, jeg derved sigter til — kunne staa Maal med de Tilbud, der maatte komme fra Udlandet, ville de blive accepterede, og saa vil altsaa Arbejdet blive her i Landet. Hvis der derimod intet Tilbud fremkommer, eller hvis det, som fremkommer, er uforholdsmæssig dyrt i Forhold til dem fra Udlandet, vil Resultatet ganske vist blive, at Arbejdet gaar ud af Landet, og det maa vi da finde os i. Nu ved jeg vel — det fremgaar af Forhandlingerne i Fjor og ogsaa af det ærede Medlems Udtalelser i Aar —, at han vil sige: „Ja, men saa byg dem selv, byg Værksteder for Statens Regning, hvor vi kunne lave vore Lokomotiver“. Jeg har derom udtalt i Fjor og udtaler igen i Aar, at det vil blive for dyrt. Det vil ikke kunne betale sig med det Antal Lokomotiver, vi have Brug for, selv at fabrikere dem. Derpaa tyde ogsaa de Erfaringer, man som sagt har gjort her i Landet paa private Fabrikker. At man ikke vil kunne faa Statsværksteder opførte tidnok til Bygning af disse Lokomotiver, vil det ærede Medlem i alt Fald være klar over, men selv med Fremtiden for Øje vil det ikke kunne betale sig. I Øjeblikket er det jo en meget stor Bestilling, der er Tale om, men i Fremtiden vil det sikkert ikke gennemsnitligt aarlig blive saa stort et Antal. Saa maa det ærede Medlem